

Les vedrunes guixolenques marxen 166 anys després

Les tres religioses de la família Vedruna que tanquen l'etapa a Sant Feliu EPA.

La presència de la congregació Vedruna a Sant Feliu de Guíxols és a pocs dies d'extingir-se 166 anys després de l'arribada de les primeres tres germanes, el 1858, "enviades a l'hospital de Sant Feliu a ser i fer família". "Després, el 1877, també amb un parvulari als baixos del mateix hospital, i un xic més tard, el 1880, al carrer Capmany", començarien a gestionar el primer col·legi propi, com recorda aquests dies el mossèn Pere Torras, rector de la parròquia de Vilartagues del municipi.

Segle i mig després, la comunitat resistia encara amb les germanes Dolors, Teresa i Maria Àngels, tres, el mateix nombre que en els orígens. Però la direcció de l'orde a la província europea, amb seu a

Madrid, ha decidit posar-hi fi. El 10 d'octubre és la data prevista perquè abandonin l'habitatge guixolenc i s'incorporin als seus nous destins.

Des que l'escola de les germanes al municipi s'havia associat al col·legi Sant Josep, l'any 1976, la congregació va perdre força, per bé que mossèn Torras recorda que, "a instàncies del bisbe Jaume Camprodon, no van deixar la ciutat, sinó que van acceptar fer família al barri de Vilartagues, que anava naixent i organitzant-se en aquells moments". Eren els anys finals de la dictadura, i naixien les noves parròquies de Santa Maria Assumpta, a Tueda, i la de la zona alta de Vilartagues, a la qual les tres germanes han estat molt vinculades.

La germana DolorsLes tres religioses carmelites, després del tancament de la seva escola de referència, van continuar amb l'activitat docent. Les germanes Teresa i Maria Àngels es van traslladar a l'escola Vedruna de Palamós, fins a les respectives jubilacions. Però la germana Dolors Gómez va apostar per quedar-se i aprofundir en els vincles amb Sant Feliu de Guíxols.

Gómez és recordada com a mestra del col·legi Sant Josep, però també en altres facetes de la vida sociocultural: impulsora de diverses corals, com ara les infantils els Rossinyols i els Rossinyolets, i la colla Romaní, d'adults, a més de la feina en l'Associació de Veïns de Vilartagues. El nou destí de Gómez serà la residència Vedruna de Caldes de Malavella, mentre que les germanes Teresa i Maria Àngels s'integraran a la família –com els agrada definir-se a la comunitat religiosa carmelita– que mantenen a la Celler de Ter. Mossèn Torras, que hi ha compartit vivències durant gairebé mig segle a la parròquia del barri, la de Sant Joan Baptista, els ha volgut agrair aquests darrers dies "la companyia, la col·laboració i l'exemple. I també la feina".

Mossèn Pere Torras, superada la vuitantena d'anys, també assumeix que aviat haurà d'optar pel camí d'una jubilació canònica, a la qual fins ara s'ha resistit perquè es troba bé de salut i per l'escassetat de relleus per mantenir els serveis religiosos a la diòcesi gironina.

En el cas de Sant Feliu de Guíxols, tot plegat contrasta amb el nomenament del barceloní Pere Narbón (1987) com a rector de la parròquia principal de Santa Maria dels Àngels. Va ser la tria del bisbe Octavi Vilà, a finals de juliol, assignant-hi el segon mossèn més jove de la demarcació. Narbón exercia el càrrec a Palamós des del 2019 i abans havia estat vicari a Palafrugell i la Bisbal, després que fos ordenat sacerdot el 2014.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 23-09-2024, Pàgina 15

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2460667-les-vedrunes-guixolenques-marxen-166-anys-despres.html>